

Dálky

1. Našla jsem se v dálce, jsem poutník pod nejvyšší horou,
společné máme slunce, které spálí prach nás obou.

Každý krok se zdá být lehčí a mysl bolest necítí,
tak noha nohu mine, jen sobě říkám „věřím ti“

R: Nebojím se nejvyšších hor,
vím, že s nimi pohnu.

Nebojím se mořských hloubek,
už dobře rozumím dnu.

2. Neopustím se, až všichni zmizí, jen sama sobě nejsem cizí,
na úpatí skal roztažené ruce, tak tady jsem doma a můj domov nemá konce.

Vznáším se nad světem a duše se mi rozpíná a tělo se zas trhá,
mým domovem jsou mraky, ze kterých vidím, jak svůj čas mrhám.

R: